VÍSIR SPYR:

Teljið þér, að séð sé fyrir endann á landhelgisdeilunni?

Svavar Gestsson, benzínafgreiðslumaður: — Ég hef frekar lítið fylgzt með þessum málum, en mér sýnist samt, að talsvert sé enn eftir í land í deilunni. Þessir samningar eru að vísu bráðabirgðasamningar, en ég held, að þeir leiði í átt til lausnar.

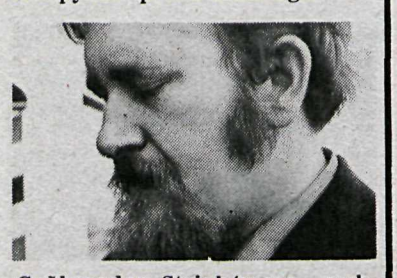
Snorri Arnfinnsson, nemandi: — Já, ég held, að þessi samningsdrög leiði til lausnar. Það hlýtur auðvitað einhvern tímann að gerast, að endi verður bundinn á deiluna. Mér finnst sem Íslendingar fari frekar hagstætt út úr þessum samningum.

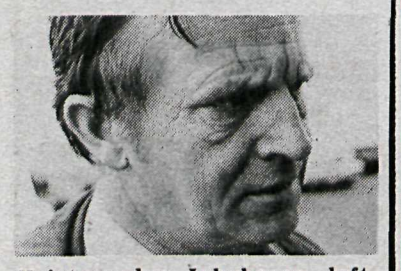
Guðríður Ágústsdóttir, nemandi: — Já, mér virðist það eftir þessum samningsdrögum forsætisráðherra að dæma. Þó finnst mér Íslendingar ekki fara nógu hagstætt út úr samningunum, eins og þeir liggja fyrir.

Ólafur Þór Ólafsson, flutningabílstjóri: — Ég er hræddur um, að eitthvað meira eigi eftir að ganga á í þessari deilu. Íslendingar verða að fara betur út úr þessu, og í raun og veru er algjör friðun það eina, sem kemur til greina, hún er svo nauðsynleg. Það er nú ekki gott að segja, hvort Alþingi samþykkir þessa samninga.

Guðbrandur Steinþórsson, verkfræðingur: — Ég get hreint ekkert sagt, hvort séð sé fyrir endann á deilunni. En mér finnst ekki ástæða til að vera ánægður með þessi samningsdrög. Ég býst þó frekar við, að þau fari í gegnum Alþingi.

Kristmundur Jakobsson, loftskeytamaður: — Já, ég tel miklar líkur til þess. Ég býst við, að samningsdrögin verði samþykkt. Eftir því sem útvegsmenn hafa lýst yfir, þá virðast þessir samningar vera okkur betri kostur en að þetta stríð haldi áfram.

— sex ungir menn og Gunnar Hannesson setja upp ljósmyndasýningu á Kjarvalsstöðum í nóvember

Nota baðkerið til að skola

„Þetta eru mest allt sömu aðilarnir og stóðu fyrir ljósmyndasýningunni Ljós '71. Við erum búnir að taka geysilegan fjölda af myndum síðan og viljum gjarnan leyfa fleirum að njóta þeirra".

Þetta voru orð Pjeturs Þ. Maack, sem ásamt fimm öðrum ungum mönnum ætla að halda ljósmyndasýningu í Kjarvalsstöðum frá og með 1. nóvember.

„Það verða eitthvað í kringum 130 svarthvítar myndir, sem við félagarnir sýnum þarna. En svo er Gunnar Hannesson ljósmyndari einnig með sýningu um leið á litskuggamyndum. Hann ætlar að sýna í minni salnum á Kjarvalsstöðum 400 litskuggamyndir í fimm sýningarvélum. Og það er öruggt, að marga fýsir að sjá þessar stórkostlegu myndir hans Gunnars", sagði Pjetur ennfremur.

Vísismenn heimsóttu þá félaga, er þeir voru að stækka myndir um helgina. Þeir hafa lagt heila íbúð á Hverfisgötu 44 undir þetta starf sitt.

„Gunnar Hannesson á reyndar þessa íbúð. Hann hefur verið okkur geysilega vinsamlegur og hefur ódrepandi áhuga á því, sem við erum að gera, þótt það sé reyndar í svarthvítu. En við vorum komnir í mikla hönk með að stækka þessar myndir. Við ætluðum að hafa góðan fyrirvara á og pöntuðum sérstaklega stóran ljósmyndapappír hjá fyrirtæki einu hér í bæ. Þetta gerðum við fyrir tæpu ári síðan. Við vorum aftur á móti sviknir um þennan pappír, svo við þurftum að leita annað. Þá var bara svo liðið á tímann, að við höfum undanfarið lagt nótt við dag við að stækka myndir íbúðin kemur sér því sérstaklega vel undir þetta sull", sagði Pjetur.

Og starfsemin þarna uppi á lofti á Hverfisgötunni er ekkert smá í sniðum. Stofan er lögð undir tvo stækkara, sem standa uppi á pöllum smíðuðum úr mótatimbri. Slíkt er nauðsynlegt til að fá myndirnar nógu stórar. Eldhúsið er notað til að framkalla myndirnar. Baðkarið gegnir svo því hlutverki að skola þær. Stærstu myndirnar eru um metri á hvorn veg. Myndirnar eru úr öllum áttum, allt frá einu litlu blómi upp í klettagljúfur í Færeyjum.

„Svo er nú stærsti draumurinn að fara með þessa sýningu til út-

Pjetur Maack og Karl Jeppesen að líma upp eina af þeim 130 myndum, sem piltarnir verða með á sýningunni. Karl er nýr maður í félagsskapnum, kom inn í stað Ólafs Hákonarssonar. Ef myndirnar á sýningunni eru eins góðar og þessi, sem þeir eru að líma upp, þá er góðs að vænta.

Kjartan Kjartansson og Gunnar Guðmundsson kófsveittir við að stækka myndir. Geysimikla nákvæmni þarf við þessa stækkun, og ekkert má út af bregða. Þá er nefnilega ljósmyndapappír fyrir þúsund krónur fyrir bí.

Ljósmyndir: Bragi

LESENDUR HAFA ORÐIÐ

Kemur engum málið við?

J.S. skrifar:

„Það er hryllilegt til þess að vita, að ekki skuli vera hér á landi neitt eftirlit með því, hvaða leikföng og leiktæki eru seld í verzlunum. Dæmið um barnið, sem missti framan af fingri, er átakanlegt dæmi um þetta sleifarlag. Og í framhaldi af frétt Vísis á laugardag segir í Vísi á mánudag, að ekki hafi göngugrind þessi verið tekin úr hillum búðarinnar, sem þær seldi.

Mér finnst, enda þótt öryggiseftirlit ríkisins hafi ekki með slík mál að gera, að lögregluransókn ætti að fara fram. Eða gerði lögreglan nokkrar ráðstafanir? Það er varla hægt að una því, að svona nokkuð geti gerzt átölulaust.

En varðandi leikföngin má geta þess, að oft hafa komið í umferð leikföng, sem hafa verið stórhættuleg.

Alls konar byssur og tól, sem reynzt hafa skaðleg, jafnvel sprengiefni og táragas hefur verið selt undir borðum, skilst manni.

Auðvitað hefur göngugrindin af þessari gerð verið flutt inn í góðri trú, en mér finnst, að verzlunin ætti þegar að hætta sölu á þeim og reyna að afla sér annarra og hættuminni. Og verzlunareigandanum ber vitaskuld að taka af skarið, úr því enginn opinber aðili telur sér málið skylt".

FÍNT FRAMTAK LÖGREGLUNNAR

Gúndi skrifar:

„Ég er virkilega ánægður með það framtak, sem lögreglan í Reykjavík hefur sýnt til að koma í veg fyrir hjólaslys.

Það er staðreynd, að þegar skyggja tekur, þá verður sífellt erfiðara fyrir bílstjóra að greina vegfarendur út um bílrúðurnar. En þeir vegfarendur, sem ferðast einna mest um göturnar, eru einmitt hjólreiðarmenn. Til að tryggja öryggi þeirra er það bráðnauðsynlegt, að þeir séu með ljós á hjólum sínum, eigi þeir ekki að verða drepnir í umferðinni.

Þessi rassía, sem Reykjavíkurlögreglan er að gera á ljóslausum hjólum, er til mikillar fyrirmyndar og sýnir, að það er ekki eingöngu hugsað um að elta drukkna bílstjóra eða sekta menn fyrir umferðarlagabrot.

Slysafyrirbyggjandi aðgerðir sem þessar mættu gjarnan vera hjá fleirum en hjólreiðarmönnum. Hvernig er það með alla gangandi vegfarendurna, sem enn ganga um dökkklæddir, án allra endurskinsmerja.

Það fólk leggur sig í stórhættu með því að álpast út á umferðargötur. Bílstjóri, sem situr inni í bíl, kannski í rigningu og með billjós annarra bíla á móti, getur ekki alltaf komið auga á slíka vegfarendur. Því segir ég: Upp með endurskinsmerkin og meiri áróður fyrir þeim. Er það annars satt, að ennþá séu endurskinsmerki seld?

Og hvað með aðra staði, eins og Kópavog, Hafnarfjörð og Akureyri, þar sem er mikil umferð. Má búast við svipuðu framtaki frá þeim til að forðast slysin?"

Ólafur: „Já, ég vil samþykkja þessar tillögur"

Morgunblaðið 20. okt. '73

Það þjóðarhneisa algjör er
og allan svertir stjórnarhaginn,
að Ólafur er sjálfum sér
sammála eins og fyrri daginn.

Ben. Ax.

Blaðað í fjárlögum:

Frumvarp til fjárlaga 1974 er hin merkasta lesning. Þar kemur fram, hvað áætlað er til hinna geysimörgu liða í ríkisrekstrinum. En það eru ekki bara stóru tölurnar, heildarútgjöld og heildartekjur, sem eru athyglisverðar.

Fjárveitinganefndin vegur og metur hvað hver á að fá. Síðan á auðvitað eftir að ræða það á Alþingi, og eflaust verða þær margar breytingarnar, sem þar verða.

Við tókum úr nokkra liði fjárlagafrumvarpsins og segjum frá, hvað áætlað sé að veita miklu fé til ýmissa mála og stofnana. Sumar þessara talna er varla búizt við, að breytist nokkuð í meðförum þingsins. En aðrar breytast, og það eru þær tölur, sem styrinn stendur um á þingi næstu vikur.

Þjóðkirkjan kostar okkur 143 milljónir næsta ár

Það er ekki annað hægt að segja, en við Íslendingar gerum vel við kirkjuna, þ.e.a.s. þjóðkirkjuna.

143 milljónum er áætlað að verja til hennar af skattafé næsta árs. Er það í fullu samræmi við það, sem verið hefur undanfarin ár. Langstærsti útgjaldaliðurinn eru auðvitað laun presta og prófasta og annarra starfsmanna kirkjunnar. Samtals fá þeir tæpar hundrað milljónir í sinn hlut.

Afgangurinn fer svo til hinna ýmsu útgjaldaliða, svo sem til viðhalds á kirkjum, bygginga á prestsetrum (10 milljónir), til æskulýðsstarfs, sumarbúða o.s.frv. Yfirstjórn kirkjunnar kostar svo 4,8 milljónir.

Prestar virðast ekki hyggja á miklar eða langar utanfarir næsta sumar á vegum embættanna, því til utanferða er aðeins gert ráð fyrir 44 þúsund krónum.

— ÓH.